

Novice

Das Buch der Namen.

Die Opfer des Nationalsozialismus in Kärnten.

Hg von Wilhem Baum, Peter Gstettner, Hans Haider, Vinzenz Jobst und Peter Pirker mit Beiträgen von Marina Jamritsch, Florjan Lipuš, Gerti Malle, Thomas Ogris, Stefan Pinter und den Teilnehmer/innen von »A Letter To The Stars«. KITAB Verlag – Klagenfurt 2010

Pred kratkim je bila predstavljena koroški javnosti pomembna, nad 800 strani obsegajoča knjiga. Kot izdatelji so navedene osebe, ki se trudijo pri različnih iniciativah, da se ohrani spomin na nacistične žrtve iz vse Koroške, kot n. pr. platforma *Memorial Kärnten-Koroška* ali beljaško društvo *Erinnern*. Dolgoletno delo s spomenikom na pokopališču v Trnji vasi za nacistične žrtve na Koroškem odnosno s spomenikom imen v Beljaku je sprožilo zamisel, da se v knjigi predstavi zbrane izsledke poizvedovanja široki javnosti. S svojim poimenovanjem naj bi žrtve obvarovali pozabe in na dostojen način ohranili njihov spomin. Prav na Koroškem, kjer se žrtve nacističnega časa rado zamolči in se zaznava »odvedbe« maja 1945 še vselej kot »tisto pravo« tragedijo 2. svetovne vojne, je potrebno pozdraviti iniciativo.

»Knjiga imen« ima cilj, da se po njej seže in v njej lista. Zato tako zasnovani knjigi pripisujemo naglo karakter priročnika. Bralci pričakujejo, da so odgovori, ki jih najdejo, tudi zanesljivi. Toda prav to pričakovanje publikacija prav pri slovenskih žrtvah pogosto ne uresniči. Problema različnega zapisa imen v dokumentih (v slovenski in ponemčeni obliki) so se izdajatelji sicer dotaknili, vendar se je pripetila prav v tem pogledu tako vrsta neprijetnih napak kot nehotenih večkratnih imenovanj. Vrhu tega so bile tu in tam navedene osebe kot smrtne žrtve, ki bi jih pa ob točnejšem raziskovanju prepoznali kot svoje umrlih ali preživelih terorja koncentracijskih taborišč. Tudi pri podatkih rojstev in smrti se pojavljajo mnogovrstne nedoslenosti pa tudi nadležne tipkovne napake.

Posebno neprijetno pa je, da se izdajatelji niso potrudili, da bi korektno pisali slovenske priimek in slovenska krajevna imena. Pretežno so se preprosto odpovedali rabi hačka. In iz aktivistke odpornišva Majde Vrhovnik-Lojzke se je porodila neka Vorhovnik-Lojtka Masjda. Skratka, kar manjka knjigi je izčrpana redakcijska obdelava. Kajti spoštljiv spomin žrtev zajema tudi in predvsem spoštljivo ravnanje z imeni žrtev v njihovi materinščini.

(Brigitte Entner)